

Folketingets Socialudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
post@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2024 - 7643

Doknr.
928714

Dato
13-11-2024

Folketingets Socialudvalg har d. 16. oktober 2024 stillet følgende spørgsmål nr. 39 (alm. del) til social- og boligministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 39:

"Vil ministeren redegøre for, hvorfor kommuner har mulighed for at bruge udefrakommende begivenheder som undskyldning for at skifte en velfungerende plejefamilie ud, uden at det skal forbi Børne- og ungeudvalget?"

Svar:

Grundlæggende er det kommunens ansvar at skabe kontinuitet og stabilitet for børn og unge, der bliver anbragt uden for hjemmet, og det er kommunens ansvar at sikre, at et anbringelsesforløb tilrettelægges med udgangspunkt i barnets tarv.

Det klare udgangspunkt for lovgivningen på området er ligeledes, at en afgørelse om ændring af anbringelsessted skal træffes ud fra barnets tarv. I de tilfælde, hvor det af forskellige årsager er nødvendigt med et skift i anbringelsessted, skal overgangen tilrettelægges så skånsomt som muligt, under hensyn til omstændighederne i sagen. Ansvar for dette ligger hos den anbringende kommune.

Når et barn eller en ung er anbragt uden for hjemmet, skal kommunen på baggrund af den løbende opfølgning og det løbende tilsyn med barnet eller den unge på anbringelsesstedet være opmærksom på behovet for at træffe afgørelse om ændring af anbringelsessted, hvis det må anses for nødvendigt under hensyn til formålet med anbringelsen.

Hvis det er nødvendigt at træffe afgørelse om ændring af anbringelsessted, kræver det samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 12 år. Inden der træffes afgørelse om ændret anbringelsessted, skal kommunen også indhente en udtalelse fra det aktuelle anbringelsessted til belysning af sagen.

Hvis parterne ikke samtykker til ændring af anbringelsesstedet, er det kommunens børne- og ungeudvalg, der tager stilling til, om der kan ske en ændring. Til brug for børne- og ungeudvalgets afgørelse skal kommunen udarbejde en indstilling, der bl.a. skal indeholde barnets holdning til ændring af anbringelsesstedet og en udtalelse fra det aktuelle anbringelsessted. Børn på 10 år og derover samt forældremyndighedsindehaverne kan klage over afgørelsen til Ankestyrelsen.

Derudover er der med barnets lov indført muligheden for, at barnets plejefamilie, støtteperson eller venskabsfamilie kan anmode Ankestyrelsen om en vurdering af afgørelsen om ændring af anbringelsessted, når der er tale om et barn under 10 år.

Når der er truffet afgørelse om ændring af anbringelsessted, skal kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om valg af nyt anbringelsessted. Også denne afgørelse kan påklages til Ankestyrelsen, og klagen har som udgangspunkt opsættende virkning. Det betyder, at barnet som hovedregel ikke kan flyttes, før Ankestyrelsen har behandlet klagen over valg af anbringelsessted.

Der kan imidlertid være tilfælde, hvor det af forskellige årsager ikke er muligt for barnet eller den unge at blive på anbringelsesstedet. Ankestyrelsen har med principmeddelelse 49-19 fastslået, at en sag om ændret anbringelsessted, hvor der ikke kan opnås samtykke, ikke skal forelægges for børne- og ungeudvalget, når en udefrakommende begivenhed er årsagen til ændringen.

Der er tale om en udefrakommende begivenhed, når behovet for ændring ikke skyldes barnets eller den unges forhold men forhold på anbringelsesstedet. Det kan eksempelvis være situationer, hvor et anbringelsessted lukker, eller en plejefamilie bliver opsagt, fordi plejefamilien og kommunen ikke kan blive enige om kontraktmæssige forhold. Kommunen kan i de tilfælde træffe afgørelse om valg af anbringelsessted. Denne afgørelse kan indbringes for Ankestyrelsen.

Ovenstående ændrer dog ikke på, at det er en kommunal forpligtelse at sikre, at et anbringelsesforløb er tilrettelagt med udgangspunkt i barnets tarv, og jeg har en klar forventning om, at kommunen lever op til det ansvar.

Med venlig hilsen
Sophie Hæstorp Andersen
Social- og boligminister